

கந்தபுராணம்

பதினெண்புராணங்களில் சிறப்புக்கள் பொருந்திய பெருமை மிக்க கந்தபுராணம்.

“இந்திராகிப் பார் மேல் இன்பமுற்றினிது மேவிச் சிந்தையில் நினைந்த முத்தி சிவகதி அதனில் சேர்வர் அந்திமில் அவனைர் தங்கள் அடல் கெடமுனிந்த செவ்வேள் கந்தவேள் புராணம் தன்னைக் காதலித்தோதுவோரே”.

முருகப் பெருமானின் திருவரலாறாகிய கந்தபுராணத்தைக் காதலுடன் இப்புவியில் படிப்போர், கேட்போர், நினைப்போர் யாவரும் இந்திரனைப் போலத் தலைமைத்துவமும் இன்பமும் மிக்க வாழ்வை வாழ்ந்து இறுதியில் பரமானந்த நிலையாகிய சிவபதப்பேறும் பெறுவார்” என்று கந்தபுராணச்சிறப்பு போற்றப்படுகின்றது. இப்புராணத்தில் உள்ள ஆறு பெரிய சங்கிகைகளுள் ஒன்று சங்கரசங்கிதை. இச் சங்கிதையிலுள்ள உள்ள சிவரகஸ்ய காண்டம் என்ற பகுதியில் ஏழு காண்டங்கள் உள்ளன. அவ்வேழு காண்டங்களுள் முதன்மையான ஆறு காண்டங்களை இணைத்து அழகுத் தமிழில் ‘கந்தபுராணம்’ என்ற ஞானக்களஞ்சியமாக தந்திருக்கிறார் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார். 12, 13ம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழகத்தின் காஞ்சியில், குமரகோட்டம் முருகன் ஆலய அர்ச்சகராகத் திகழ்ந்தவர் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார். முருகனே ‘திகட சக்கர’ என்ற முதல் அடியெடுத்துக் கொடுக்க 10,345 அருந்தமிழ்ச் செய்யுள்களால் கந்தபுராணத்தை அவர் ஆக்கியிருக்கிறார். ‘உபதேச ரத்னாகரம் என்று போற்றப்படும் கந்தபுராணம் காப்பிய இலக்கணங்கள் மிக்கதாக சித்தாந்தக் கருத்துக்களின் செறிவுடையதாக தத்துவார்த்த உண்மைகள் பொருந்தப் பெற்றதாக அமைந்திருக்கிறது. கந்தபுராணத்தின் தமிழ் நடையும் கருத்தமைப்பும் வியந்து நயந்து போற்ற வேண்டியது. முருகப் பெருமானாலேயே ஆணையிடப் பெற்று, அவராலேயே தினமும் பரிசீலனை செய்யப் பெற்றது. ஆயினும் அரங்கேற்றத்தில் அறிஞர் முன்றலில் இலக்கணச் சந்தேகம் உண்டானது. அப்போது கந்தவேல் பெருமானே சிறுவடிவு தாங்கி வந்து தன்னால் அங்கீகரிக்கப் பெற்ற நூல் அது என்று யாவரும் அறிய சந்தேகம் நீக்கினார். மிகத் தெளிவாக ‘இறையாணை’ பெற்ற நூல் கந்தபுராணம் என்பது சைவத் தமிழ் மக்களின் நம்பிக்கை.

கந்தபுராணம் ஒரு அரிய தத்துவப் புதையல். இப்புராணத்தின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் இதனை உணர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டும். கந்தன் இளமையின் வடிவம். ஆற்றலின் நிலையம். என்றும் அவனது

மனைவியராகப் புராணம் இரு தேவியரைக் காட்டும். அவருடைய வலது பக்கம் விளங்குபவள் வள்ளி. அவள் தான் இச்சா சக்தி. மன் உலகில் பிறந்து வளர்ந்தவள். தமிழ் மகள். வேடுவனான நம்பிராஜன் புதல்வி. அத்தேவி இகலோக சுகத்தைத் தருவாள். அத்தேவியை முருகன் காந்தர்வ விவாகம் செய்து கொண்டான். முருகனின் இடது பக்கம் எழுந்தருளுபவள் தேவசேனா. விண் உலகில் பிறந்தவள். தேவராஜனின் புதல்வி. அவள் தான் கிரியா சக்தி. அவளை இறைவன் பிரம்ம விவாகம் செய்தான். முருகனை வழிபடுவோருக்கு அத்தாய் பரலோக வாழ்வில் இடம் தருவாள். முருகனின் மூன்றாவது சக்தி வேல். முருகனின் கரத்தில் விளங்குகிறது. வெற்றியைத் தருவது. ஞானமே வடிவெடுத்த ஞானசக்தி அது. ‘வெல்’ என்ற வினையடியில் தோன்றியது ‘வேல்’. அது ஞானமே உருவானது. ஆழந்து அகன்று கூர்மையாகி அறிவின் வெளிப்பாடாகத் திகழ்கின்றது. செவ்வேல் பெருமானின் திருக்கரத்தில் விளங்கும் சேவற்கொடி அஞ்ஞான வாகனமான மயில் ஆசை என்ற பாம்பை அடக்கி பிரம்மசக்தியாக ஓம்கார ரூபமாக காட்சியளிக்கின்றது. முருகனின் கைவேலுக்கு உரிய சிறப்பு வேறு எப்படைக்கும் இல்லை. முருகனுடைய ஆறுதிருமுகங்களும் அன்பு, அறிவு, ஆற்றல், அழகு, அமைதி, ஆளுமை ஆகிய பண்புகளை உணர்த்தி “நிற்கின்றது” ஸராஹும் அணிமணித் தண்டை ஆர்க்கும் செழுமலரடியும்....” என்று தெவிட்டாத தேனாகத் தமிழில் பாடுவார் கச்சியப்பர். கந்தபுராண காவிய ரசனையை உள்ளத்தில் கொள்வோம். செம்மொழியான செந்தமிழின் தலைவன் முருகன். அவனடி பணிவோம்.

“மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”